

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 13. februārī KY iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta)
2021. gada 1. decembra spriedumu lietā T-433/20 KY/Eiropas Savienības Tiesa**

(Lieta C-100/22 P)

(2022/C 237/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: KY (pārstāvji: N. Maes, J.-N. Louis, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Tiesa

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas 2021. gada 1. decembra spriedumu lietā T-433/20;
- pieņemot jaunu nolēmumu:
- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt lēmumu par apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniegtā lūguma par atmaksāšanu noraidīšanu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka, izskatot viņa atcelšanas prasību, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas, kas galvenokārt izrietēja no prasības par nepamatotu iedzīvošanos un normu pensijas tiesību aprēķina jomā hipotētiskas apstrīdēšanas sajaukšanas.

Pirmais pamats ir par tiesību kļūdu, jo Vispārējā tiesa esot pieņēmusi, ka nepamatota iedzīvošanās ir juridiski pamata, kā arī pārsūdzētais spriedums neesot pamatots.

Otrais pamats ir par Vispārējās tiesas pieļauto tiesību kļūdu saistībā ar iztikas minimuma normas piemērošanu.

Trešais pamats ir par tiesību kļūdu, jo Vispārējā tiesa esot pieņēmusi, ka nepastāv mantas samazinājums.

Ceturtais pamats ir par Savienības tiesību pārkāpumu, jo Vispārējā tiesa neesot ievērojusi judikatūru *Barroso Truta* u.c./Eiropas Savienības tiesa (spriedums, 2018. gada 18. septembris, T-702/16 P, EU:T:2018:557, 104. – 106. punkts).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. februārī iesniedza *Tribunale di Napoli*
(Itālija) – kriminālprocess pret CU**

(Lieta C-112/22)

(2022/C 237/34)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Napoli

Apsūdzētā pamata kriminālprocesā

CU

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Savienības tiesības un it īpaši Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 18. pants, Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 45. pants, Regulas (ES) Nr. 492/11⁽¹⁾ 7. panta 2. punkts, Direktīvas 2003/109⁽²⁾ 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts, Direktīvas 2011/95⁽³⁾ 29. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. pants, Eiropas Padomes Sociālās hartas 30. un 31. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir ietverts 2019. gada 28. janvāra Dekrētlíkuma Nr. 4, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar 2019. gada 28. marta Likumu Nr. 26, 7. panta 1. punktā, to skatot kopā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, daļā, kurā piekļuvei pabalstam “pamata ienākumi” ir paredzēts nosacījums par dzīvesvietu Itālijā vismaz 10 gadus (no kuriem pēdējos divus gadus, skaitot no pieteikuma iesniegšanas brīža un uz visu pabalsta izmaksas laiku, dzīvesvietai Itālijā ir jābūt nepārtrauktai), tādējādi paredzot nelabvēlīgāku attieksmi pret tādiem Itālijas valstspiederīgajiem, Eiropas Savienības valstu valstspiederīgajiem ar uzturēšanās tiesībām vai pastāvīgās uzturēšanās tiesībām vai Itālijā pastāvīgi dzīvojošiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuru dzīvesvieta Itālijā ir mazāk nekā desmit gadi vai desmit gadi, no kuriem pēdējie divi nav bijuši nepārtraukti, salīdzinot ar tādu pašu personu kategorijām, kuru dzīvesvieta Itālijā ir 10 gadi, no kuriem pēdējos divus gadus dzīvesvieta Itālijā ir bijusi nepārtraukta?

Gadījumā, ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai Savienības tiesības un it īpaši Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 18. pants, Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 45. pants, Regulas (ES) Nr. 492/11 7. panta 2. punkts, Direktīvas 2003/109 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts, Direktīvas 2011/95 29. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. pants, Eiropas Padomes Sociālās hartas 30. un 31. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir ietverts 2019. gada 28. janvāra Dekrētlíkuma Nr. 4, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar 2019. gada 28. marta Likumu Nr. 26, 7. panta 1. punktā, to skatot kopā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, daļā, kurā ir paredzēta atšķirīga attieksme pret pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kuri var iegūt tiesības pastāvīgi uzturēties ES valstī pēc piecu gadu uzturēšanās uzņemošajā dalībvalstī, salīdzinājumā ar pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kuru dzīvesvieta Itālijā ir 10 gadi, no kuriem pēdējos divus gadus dzīvesvieta Itālijā ir bijusi nepārtraukta?

3) Vai Savienības tiesības un it īpaši Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 18. pants, Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 45. pants, Regulas (ES) Nr. 492/11 7. panta 2. punkts, Direktīvas 2003/109 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts, Direktīvas 2011/95 29. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir ietverts 2019. gada 28. janvāra Dekrētlíkuma Nr. 4, 7. panta 1. punktā, to skatot kopā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un kurā piekļuvei pabalstam “pamata ienākumi” Itālijas, Eiropas Savienības un trešo valstu valstspiederīgajiem ir paredzēts pienākums nodzīvot Itālijā desmit gadus (un pēdējo divu gadu laikā nepārtraukti)?

4) Vai Savienības tiesības un it īpaši Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 18. pants, Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 45. pants, Regulas (ES) Nr. 492/11 7. panta 2. punkts, Direktīvas 2003/109 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts, Direktīvas 2011/95 29. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. pants, Eiropas Padomes Sociālās hartas 30. un 31. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir ietverts 2019. gada 28. janvāra Dekrētlíkuma Nr. 4, 7. panta 1. punktā, to skatot kopā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, daļā, kurā piekļuvei pabalstam “pamata ienākumi” Itālijas, Eiropas Savienības un trešo valstu valstspiederīgajiem ir paredzēts pienākums deklarēt, ka viņi ir nodzīvojuši Itālijā desmit gadus, no kuriem pēdējos divus gadus dzīvesvieta Itālijā ir bijusi nepārtraukta, par nepatiesu ziņu sniegšanu paredzot būtisku kriminālatbildību?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV 2011, L 141, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV 2004, L 16, 44. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādāta versija) (OV 2011, L 337, 9. lpp.).